

Arrest

nr. 58 830 van 29 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. SMETRYNS, die loco advocaat A. PIROTTE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 27 oktober 2010 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 12 januari 2011 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer E. H. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Bradash, gemeente Podujevë, en bent u in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. Geruim twee jaar geleden begon u een relatie met uw huidige echtgenote, H. B. (O.V. 6.713.255). De vader van B., R. A., was niet erg opgezet met jullie relatie. Na enige tijd raakte B. zwanger. In de vijfde week van haar zwangerschap kreeg B. maagproblemen, die de hele zwangerschap aanhielden. B.'s familie merkte op dat moment dat B. zwanger was en vond dit zo erg dat ze wilde dat B. abortus zou plegen. B. ging echter niet akkoord en wenste het kind te houden. B. belde u, vertelde u over dit alles en u besloot samen met B. dat u haar bij haar thuis zou weghalen. U ging B. halen en eenmaal aangekomen bij u thuis belde u naar haar vader

om te melden dat ze bij u thuis was. Tijdens dit telefoongesprek werd u door B.'s vader met de dood bedreigd. Een tweetal dagen na dit incident stuurde uw vader een aantal bemiddelaars, de dorpsoudsten, naar B.'s vader om tot een verzoening te komen. B.'s vader aanvaardde uw excuses geenszins en wilde van geen verzoening weten. Enige tijd later stuurde uw vader nogmaals bemiddelaars naar de vader van uw echtgenote, maar ook deze poging bracht geen soelaas. Door de problemen met uw schoonvader durfde u amper nog uw huis te verlaten en diende u uw werk stop te zetten. Uw angst werd verder gevoed door het feit dat uw schoonvader al jaren mentale problemen kent. Met de geboorte van uw zoon L. in juli 2009 hoopte u dat uw schoonvader alsnog zou bijdraaien en stuurde uw vader nogmaals bemiddelaars, echter wederom tevergeefs. Daar u het zeer erg vond om met uw gezin als een gevangene te moeten leven, werden er in oktober 2010 andermaal bemiddelaars naar uw schoonvader gestuurd. Tijdens deze laatste verzoeningspoging sprak uw schoonvader harde woorden en zei hij dat hij u nooit zou vergeven en u zou vermoorden als hij u zou tegenkomen. Na deze vierde verzoeningspoging was het duidelijk dat er geen oplossing mogelijk was en om verdere problemen tussen de twee families te voorkomen besloten jullie naar het buitenland te trekken. U verliet met uw gezin Kosovo op 25 oktober 2010 en kwam aan in België op 27 oktober 2010, waar u dezelfde dag nog een asielaanvraag indiende. U wenst niet naar Kosovo terug te keren uit vrees er vermoord te worden door uw schoonvader.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 22 september 2009; uw huwelijksakte, uitgereikt op 16 september 2009 te Podujevë; de geboorteakte van uw zoon H. L., uitgereikt op 8 juli 2009 te Prishtinë (Kosovo); een verklaring d.d. 2 december 2010 van uw schoonvader R. A. waaruit blijkt dat hij tegen uw huwelijk gekant is; en een aantal Servische en Kosovaarse medische attesten waaruit blijkt dat uw schoonvader R. A. reeds geruime tijd met mentale problemen kampt.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat u Kosovo verliet naar aanleiding van een aanhoudend conflict met uw schoonvader, R. A.. Uw schoonvader is immers sterk gekant tegen uw relatie/huwelijk, in die mate zelfs dat u door hem met de dood werd bedreigd (CGVS, p. 6-9). U kende met niemand anders dan uw schoonvader problemen (CGVS, p. 9). Ook uw echtgenote gaf aan niemand anders dan haar eigen vader te vrezen CGVS echtgenote, p. 6). De door u geschetste problemen met uw schoonvader zijn van louter interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard en houden op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met uw schoonvader geen of onafdoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp van of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In dit verband dient opgemerkt te worden dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Hierbij kan erop gewezen worden dat u verklaarde zelf nooit problemen gehad te hebben met de autoriteiten in uw land van herkomst (CGVS, p. 11). Ook uw echtgenote kwam nooit in aanvaring met de Kosovaarse autoriteiten (CGVS echtgenote, p. 6). Desondanks heeft u van de doodsb bedreigingen van uw schoonvader aan uw adres nooit klacht neergelegd bij de in Kosovo aanwezige veiligheidsinstanties. U deed dit naar eigen zeggen niet omdat de politie en de internationale autoriteiten in Kosovo zich niet bezighouden met problemen als het uwe en dat de aldaar aanwezige veiligheidsinstanties zich niet continu kunnen bezighouden met het bieden van bescherming aan u (CGVS, p. 9). Deze verklaringen kunnen evenwel niet worden weerhouden als een afdoende uitleg voor het niet inroepen van bescherming door uw eigen autoriteiten, daar deze louter gebaseerd zijn op uw subjectieve beweringen en niet op enige tastbare en concrete feiten. Het is overigens precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw belager en eventuele verdere problemen die hij zou kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Bovendien hoeft bescherming niet

absoluut te zijn. Bescherming impliceert immers niet dat u 24 uur op 24 een politieagent toegewezen krijgt, maar dat de personen die u belagen vervolgd en eventueel gearresteerd worden.

Volledigheidshalve kan hierbij nog worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Kosovaarse Politie (KP) wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen voor diegenen die problemen hebben/vrezen en dat er voldoende wettelijke middelen voorhanden zijn en effectieve maatregelen worden getroffen voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Over het algemeen voert de Kosovaarse Politie haar taken op een professionele en competente manier uit. Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van de European Union Rule of Law Mission in Kosovo (EULEX). Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. Het is de taak van de EULEX Police Component om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers in Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is EULEX van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden is. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiligere leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. De identiteit van u en uw gezin en uw burgerlijke staat worden immers niet in vraag gesteld. Uit de medische documenten blijkt dat uw schoonvader sinds 1990 met psychische problemen kampt. Aan dit gegeven wordt hier evenmin getwijfeld. Ook het feit dat uw schoonvader gekant is/was tegen uw huwelijk, wat gestaafd wordt door het document d.d. 2 december 2010, wordt door mij niet betwist, maar dit document kan geen ander licht werpen op de bovenstaande bevinding dat u niet heeft aangetoond voor uw problemen met uw schoonvader niet of onafdoende te kunnen rekenen op de hulp van of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw B. H. (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese uit Bradash, gemeente Podujevë, en bent u in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. U bent officieel gehuwd met H. E. (O.V. 6.713.255). Uit uw verklaringen blijkt dat u Kosovo ontvluchtte om dezelfde redenen als degene die werden uiteengezet door uw echtgenoot Hoti Elhami. Zo beaamde u dat uw echtgenoot met de dood bedreigd werd door uw vader, R. A., omdat deze tegen jullie relatie gekant was en dat jullie na enkele vergeefse verzoeningspogingen tussen uw vader en bemiddelaars, gestuurd op initiatief van uw schoonvader, als enige uitweg zagen Kosovo te verlaten om verdere problemen te voorkomen. U verliet Kosovo met uw gezin op 25 oktober 2010 en kwam op 27 oktober 2010 aan in België, waar u dezelfde dag nog een asielaanvraag indiende. U bent in het bezit van uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 22 september 2009. U wenst niet naar Kosovo terug te keren uit vrees voor wat uw vader u zou kunnen aandoen.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenoot, H. E. (O.V. 6.713.255), werden uiteengezet (CGVS, p. 5). In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees

voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat u Kosovo verliet naar aanleiding van een aanhoudend conflict met uw schoonvader, R. A.. Uw schoonvader is immers sterk gekant tegen uw relatie/huwelijk, in die mate zelfs dat u door hem met de dood werd bedreigd (CGVS, p. 6-9). U kende met niemand anders dan uw schoonvader problemen (CGVS, p. 9). Ook uw echtgenote gaf aan niemand anders dan haar eigen vader te vrezen CGVS echtgenote, p. 6). De door u geschetste problemen met uw schoonvader zijn van louter interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard en houden op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met uw schoonvader geen of onafdoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp van of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In dit verband dient opgemerkt te worden dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Hierbij kan erop gewezen worden dat u verklaarde zelf nooit problemen gehad te hebben met de autoriteiten in uw land van herkomst (CGVS, p. 11). Ook uw echtgenote kwam nooit in aanvaring met de Kosovaarse autoriteiten (CGVS echtgenote, p. 6). Desondanks heeft u van de doodsbedreigingen van uw schoonvader aan uw adres nooit klacht neergelegd bij de in Kosovo aanwezige veiligheidsinstanties. U deed dit naar eigen zeggen niet omdat de politie en de internationale autoriteiten in Kosovo zich niet bezighouden met problemen als het uwe en dat de aldaar aanwezige veiligheidsinstanties zich niet continu kunnen bezighouden met het bieden van bescherming aan u (CGVS, p. 9). Deze verklaringen kunnen evenwel niet worden weerhouden als een afdoende uitleg voor het niet inroepen van bescherming door uw eigen autoriteiten, daar deze louter gebaseerd zijn op uw subjectieve beweringen en niet op enige tastbare en concrete feiten. Het is overigens precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw belager en eventuele verdere problemen die hij zou kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Bovendien hoeft bescherming niet absoluut te zijn. Bescherming impliceert immers niet dat u 24 uur op 24 een politieagent toegewezen krijgt, maar dat de personen die u belagen vervolgd en eventueel gearresteerd worden. Volledigheidshalve kan hierbij nog worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Kosovaarse Politie (KP) wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen voor diegenen die problemen hebben/vrezen en dat er voldoende wettelijke middelen voorhanden zijn en effectieve maatregelen worden getroffen voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Over het algemeen voert de Kosovaarse Politie haar taken op een professionele en competente manier uit. Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van de European Union Rule of Law Mission in Kosovo (EULEX). Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. Het is de taak van de EULEX Police Component om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers in Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is EULEX van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden is. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiligere leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. De identiteit van u en uw gezin en uw burgerlijke staat worden immers niet in vraag gesteld. Uit de medische documenten blijkt dat uw schoonvader sinds

1990 met psychische problemen kampt. Aan dit gegeven wordt hier evenmin getwijfeld. Ook het feit dat uw schoonvader gekant is/was tegen uw huwelijk, wat gestaafd wordt door het document d.d. 2 december 2010, wordt door mij niet betwist, maar dit document kan geen ander licht werpen op de bovenstaande bevinding dat u niet heeft aangetoond voor uw problemen met uw schoonvader niet of onafdoende te kunnen rekenen op de hulp van of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw identiteitskaart staft louter uw identiteit en nationaliteit, maar deze worden in bovenstaande beslissing geenszins betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekende partij roept de *"Schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen"* en *"van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen"*.

2.2.1. Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet), kan niet worden ingezien hoe dit artikel geschonden zou kunnen zijn, daar de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet te weigeren.

2.2.2. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen invoeren. Aangezien verzoekers de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekers zijn ertoe gehouden de stukken waarover ze beschikken of kunnen beschikken voor te leggen. Verzoekers leggen hun originele Kosovaarse identiteitskaart voor. Verzoekers verklaren daarenboven originele Kosovaarse paspoorten te bezitten, maar deze te hebben achtergelaten in Kosovo (*"Waarom hebt u het [lees: paspoort] dan nu niet bij? Zomaar"* (zie CGVS-gehoorverslag man, p.4)). De Raad ziet niet in waarom verzoekers illegaal dienden te reizen nu ze over originele identiteitsdocumenten beschikken en geen problemen kennen met de Kosovaarse autoriteiten (zie CGVS-gehoorverslag man, p. 9) en CGVS-

gehoorverslag vrouw, p. 6). Dit ondermijnt verzoekers algehele waarachtigheid en in het bijzonder hun voorgehouden illegale reisweg.

3.2. Verzoekers stellen verzoeksters vader nu vrezen nu hij gekant is tegen hun relatie en verzoeker met de dood bedreigde. Verzoekers leggen een schriftelijke verklaring van de schoonvader voor, wat bezwaarlijk kan dienen als een voldoende objectief bewijs van de ruzie en de vier mislukte verzoeningspogingen door dorpsoudsten. Wat de medische attesten betreft, kan hoogstens blijken dat de patiënt waarvan sprake, psychische stoornissen heeft. Hoe dan ook, voor zover de familieruzie waarachtig is, kan slechts worden vastgesteld dat dit een conflict van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard betreft. Niettegenstaande verzoekers geen problemen kenden met de autoriteiten, hebben ze niet getracht beroep te doen op bescherming door de Kosovaarse politie, of de aanwezige internationale organisaties. Uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt nochtans dat de Kosovaarse politie voor bescherming kan en wil zorgen, er voldoende wettelijke middelen zijn en effectieve maatregelen werden genomen voor de vaststelling, vervolging en bestraffing van misdrijven. Bovendien worden de Kosovaarse autoriteiten in deze bijgestaan door de aanwezige internationale overheden, EULEX en de OSCE.

3.2.1. Verzoekers menen dat deze objectieve informatie *“hoogstens aantoont dat de autoriteiten inderdaad bij geweld tussenkomen en dit trachten op te lossen. Maar dit toont geenszins aan dat autoriteiten klachten serieus nemen en klachten preventief behandelen”* en verwijzen naar algemene rapporten van UNHCR en OSCE. De Raad wijst er nadrukkelijk op dat in casu verzoekers niet eens hebben geprobeerd enige vorm van nationale bescherming in te roepen zodat ze bezwaarlijk aanspraak kunnen maken op internationale bescherming. Verzoekers wantrouwen tegenover de autoriteiten volstaat geenszins om hun totale gebrek aan initiatief te vergoelijken. Daarenboven kan geen enkele overheid absolute bescherming garanderen en is bescherming evenmin een resultaatsverbintenis wat overigens wordt bevestigd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet waar redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden vereist. Tot slot wijst de Raad erop dat van algemene bekendheid is dat de etnische Albanezen in Kosovo en zeker in verzoekers streek van herkomst de absolute meerderheid van de bevolking uitmaken en verzoekers zich aldus bezwaarlijk kunnen beroepen op de houding van de autoriteiten ten aanzien van minderheden.

3.3. Verzoekers bewering tot een sociale groep te behoren, met name de Kosovaarse minderheid van etnische Albanezen, en *“bij terugkeer een specifiek risico op vervolging of ernstige schade in Kosovo”* te lopen mist objectieve grondslag nu (zie objectieve informatie die door verweerder aan de nota werd toegevoegd) blijkt dat de etnisch Albanese bevolking in Kosovo de meerderheid uitmaakt en ze zowel op lokaal als nationaal niveau aan de macht is. Daarenboven zijn verzoekers afkomstig uit de gemeente Podujevë, waar bijna uitsluitend etnisch Albanezen wonen, zodat ze bezwaarlijk kunnen volhouden tot een lokale minderheidsgroep te behoren. De door verzoeker bijgevoegde rapporten hebben bovendien grotendeels betrekking op de terugkeer en situatie van RAE (Roma, Egyptenaren en Ashkali) in Kosovo en zijn derhalve in casu niet van toepassing.

3.3.1. Waar verzoekster vreest voor vervolging omwille van haar vrouw-zijn, voegt ze in het verzoekschrift een nieuw element bij dat ze niet eerder heeft aangehaald bij de CGVS terwijl ze hiertoe de kans had. Verzoekster legt diverse algemene rapporten neer (S. Kormoss, *De genderspecifieke dimensie inzake asiel: beknopte analyse van het internationaal en Belgisch juridisch kader*, T.V.R., 2002; U.S. Department of State, *2008 Human Rights Report Serbia*; Amnesty International, *International Report 2009 Serbia* en het rapport van de Verenigde Naties van 2007) waaruit blijkt dat vrouwen in Servië een inferieure positie bekleden. Daargelaten de getrouwheid van deze rapporten, toont verzoekster niet aan dat de situatie van de vrouw in Servië een systematische vervolging inhoudt die tot internationale bescherming noopt, noch leveren deze documenten het bewijs van haar voorgehouden persoonlijke problemen en evenmin kan hieruit afgeleid worden dat er geen beschermingsmechanismen zouden bestaan voor vrouwen in Kosovo. Uit de objectieve algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat de huidige situatie in Kosovo dusdanig is dat er voldoende garanties zijn dat de beschermingsmechanismen waarop een beroep kan worden gedaan in geval van vervolging en bestraffing van daden, efficiënt werken.

3.4. Hoe dan ook volstaat het niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

3.5. Het verzoekschrift haalt voorts het “*non refoulement-beginsel*” aan. Artikel 33 van het Internationaal verdrag van Genève van 28 juli 1951 bevat een verbod tot uitzetting of terugleiding dat enkel betrekking heeft op beslissingen op grond waarvan de vreemdeling, die als vluchteling is erkend, verplicht zou worden naar zijn land van herkomst terug te keren. Verweerder wijst er terecht op dat verzoekers niet als vluchteling erkend zijn zodat dit artikel niet op hen van toepassing is en bijgevolg niet dienstig kan worden aangevoerd.

3.6. Voor het overige staven de neergelegde huwelijksakte en geboorteakte van hun zoon louter verzoekers identiteit, maar tonen ze geenszins een nood aan internationale bescherming aan.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, doch werken dit niet uit in het verzoekschrift.

4.2. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoekers tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK